

„Bevittelek benneteket a Kármel földjére, hogy annak gyümölcsét és legjavát egyétek” (Jer 2,7)

Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe július 16-án

A Szentírás számos helyen megemlékezik a Kármel-hegy szépségéről, ahol Illés próféta védelmezte az élő Istenben való hit tisztaságát. A próféta ezen a helyen mutatta be égőáldozatát, hogy a hitetleneknek bebizonyítsa, az Úr az egyetlen és igaz Isten. A XII. században a magányosan élő remeték kápolnát emeltek itt, és a naponta misét tartottak Szűz Mária tiszteletére.

Végül Szent Albert jeruzsálemi pátriárka hivatalosan is engedélyezte működésüket, így megszületett a Kármel-hegyről elnevezett szemlélődő karmelita rend. Az ószövetség tengerről felszálló felhőjében (1Kir 18,44), mely Illés próféta idejében a megmentő esőt hozta, a Szűzanya előképét látták.

A Kármel-hegyi Boldogasszony tiszteletét magukkal hozták Európába is, amikor a szaracénok elől menekülni kényszerültek. A Kármelhegyi Boldogasszony tisztelete a 14. században jelent meg, az ünnep középpontjában Szűz Mária kegyelmessége áll.

A keresztes hadjáratok sikertelensége miatt a karmelita szerzetesek egyre inkább a nagyvárosokba, majd Európába szorultak vissza, ezzel életformájuk is átalakult. A remeteséget a közösségi élet váltotta fel, azonban Szűz Mária tisztelete változatlan maradt. A Kármelhegyi Boldogasszony ünnepéről az első forrás a 14. századból maradt fent, ekkor még július 17-i dátummal. Az időpont valószínűleg azt a tényt örökítette meg, hogy az egyház nem számolta fel a rendet, hanem a válságos idők ellenére engedélyezte működését. Az ünnepnek mégsem ez az általános ismert magyarázata.

A látomás

A lexikonok a Kármelhegyi Boldogasszony ünnepét egy látomással magyarázzák. Az Angliában élő Stock Szent Simon előtt 1251. július 16-án megjelent Szűz Mária az angyalok kíséretében és egy skapulárét (váll-lepel) valamint különleges ígéreteket adott azoknak, akik azt hittel viselik.

Fotó: Friedler Magdolna

A karmeliták jellegzetes barna skapuláréja az évszázadok alatt szimbólummá vált: mert Mária ígérete alapján viselője megmenekül a pokol tüzétől és Szűz Mária különös kegyelmében részesül. A kegyelem persze nem jár automatikusan, a lepel viselése megfelelő élet- szemlélet nélkül hasztalan. A skapulárét nemcsak a rend tagjai, hanem laikusok is hordták oltalmat remélve a pokoltól. Napjainkban a laikusok már nem skapulárét, hanem nyakláncot viselnek.

A Kármel hegyén emelt templomot

többször lerombolták az oszmán hódítók, de mindig újjáépítették, ma zarándokhelyként funkcionál. Magyarországon a legfontosabb búcsújáróhely Attyapusztán található, ahol a karmelita rend női tagjai élnek.

A karmelita skapulárét néhány nagy karmelita ünnepen, és csakis papi közreműködéssel lehet felvenni, és ígéretet kell tenni arra, hogy azt egy életen át viseljük. Egyik ilyen nagy ünnep július 16-a is.

„Aki a skapulárét megkapja, ennek felvétele által a Kármelita Rendhez társul szorosabb vagy tágabb formában. Aki viseli, tanúságot tesz arról, hogy Miasszonyunkhoz tartozik, ugyanúgy, mint egy XIII. századbeli lovag, aki Hölgyének tekintete alatt értékesnek és szilárdnak érezte magát a harcban, s aki az ő színeit hordva inkább halt volna ezer halált, semmint hogy beszennyezze azokat a színeket.” (XII. Piusz pápa)

A szombati kiváltság és az érdemek közössége

A Szeplőtelen Szűz ígérete alapján a skapulárét hűséggel viselő lélek halála utáni első szombaton kiszabadul a tisztító tűzből. Ennek egyik oka, hogy a skapuláré felvételével bekerülünk a Kármel nagy családjába, ahol minden érdem közös. Ne felejtjük, hogy imáinkkal, áldozatainkkal, életünkkel mi is gyarapíthatjuk a Kármel kegyelmi kincstárát! Maga II. János Pál pápa is haláláig viselte a barna skapulárét a ruhája alatt...

A Kármel gyümölcsei: Béke – Tiszta szív – Örök élet

Forrás: Magyar Kurír

Ökumenikus Te Deum szilágyisoknak

Csillogó szemű kicsik, sírásra görbülő szája, búcsúzó nyolcadikos nagylányok, sőt nagyfiúk ültek a padokban a Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola év végi hálaadó szentmiséjén.

A hagyományok szerint az utolsó tanítási napon ültek be a tanulók és tanáraik a Regina Mundi-templom padjaiba, hogy hálát adjanak Istennek a tanév alatt kapott kegyelmekért.

Dezső atya, az iskola lelki igazgatója köszöntötte a református és evangélikus lelkészeket, a tanulókat, tanáraikat és szüleiket.

A szentbeszédben Dezső atya elmondta, hogy minden tanulónak, aki ebbe a keresztény iskolába jár, arra kell törekednie, hogy Krisztust követve, szeresse és segítse társait. A képességeinek megfelelő legjobb teljesítményt kell célul kitűznie a tanév során. Amikor este lelkiismeretvizsgálatot tartunk, számba kell venni, hogy mindenben a jóra törekedtünk-e. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, mert én felüldítelek titeket.” Mindenki elfárad a tanév során, de az Úrnál megpihenhettünk. Kérni kell az imádságban az Úr kegyelmét és segítségét. A nyári szünet alatt sem szabad elfeledkezni arról, hogy keresztények vagyunk, és a keresztény értékrend szerint kell élnünk akkor is, amikor nagyobb szabadságunk van, mint az iskolában. A nyolcadik osztá-

Fotó: Demény Anna

lyosok végleg búcsúznak iskolájuktól, rájuk egy egészen új élet vár, új iskola, más társak, új barátok.

Niederhoffer Zoltán református lelkész elmondta, hogy mindennap hálát kell adnunk az Istennek, mert az ő segítségével tudunk előre haladni tanulmányainkban és emberi fejlődésünkben. A hálaadás fontos dolog. Minél többet adunk belőle, annál több marad nekünk. Segítségével meg tudjuk becsülni azt, ami a miénk, amit Isten segítségével elértünk. A hálaadás megtanít minket arra, hogy bízzunk Istenben, hogy remény legyen a szívünkben.

Isó Dorottya evangélikus lelkész szerint gyakran nem tudjuk, mi a helyes irány, mi a helyes döntés, vagy cselekedet. „Az Úr vezet majd szüntelen, kopár földön is jól tart téged.” – Ezt az igét szánja a lelkész a tanulóknak vezérfonalul. Ha visszagondolunk az elmúlt tanévre, rájövünk, mennyire igaz ez, hiszen Isten velünk volt, védett és oltalmazott a tanév során. Biztosak lehetünk benne, hogy Istennek ez a szava igaz lesz a jövőben is. Vigyük hát magunkkal, tegyük a hátsákunkba, akárhová is utazunk a nyári szünetben!

Demény Anna

Életünk mint ajándék és feladat

Életünk ajándék, nem mi teremtettük önmagunkat, hanem Isten adta létünket. Ezért nem tehetünk vele azt, amit akarunk. Ha úgy akarjuk birtokolni létünket, hogy elfelejtjük az adományozót, súlyos következményekkel számolhatunk.

A mai ember nem Istenből, hanem Isten helyett akar élni. Mintha Isten útban lenne neki. Csak akkor veszi észre, hogy valami baj van, amikor személytelenek és gátlástalanok érzik az életet. Nem vélet-

len, mert ha Istent kizárjuk, akkor vele együtt a személyes jelleget is kizárjuk. Mi pedig önerőből nem tudunk igazán személyessé válni, mert bűneink miatt nem vagyunk kellően hajlékonyak. Isten személyei teljesen önmagukat adják, és így lesznek önmaguk. Sőt ez az önajándékozás még kifelé is sugárzik. Ebből lesz a teremtett világ.

Mi viszont csak részben tudjuk adni önmagunkat, s nem biztos, hogy eljutunk arra a szintre, hogy kifelé sugá-

rozzunk is. Pedig mindenki erre kapott meghívást. A leghitelesebb embereknél láthatjuk ezt az életminőséget, akiket haláluk után szentekként tisztelünk. S milyen érdekes, hogy a nem hívők sem tartják őket bolondnak, legfeljebb azt mondják; nem tudnánk követni őket.

Életünk ajándék és feladat. Akkor élünk igazán, ha életünket nem befejeztünk, hanem megkezdettnek tekintjük, hogy Isten országába fejlődhessünk.

Sánta János, *Forrás: Heti lélekemelő*

Főegyházmegyei hittanos találkozó

2013. június 8-án Veszprémben, a Szilági Erzsébet Keresztény Általános Iskola adott helyet az idei főegyházmegyei hittanos találkozásnak, melyet a Veszprémi Érsekség által vásárolt tornacsarnokban tartottak. A rendezvényen több, mint 400 gyermek és felnőtt vett részt.

A találkozó elején Halmay György (a Szilági Keresztény Iskola igazgatója) köszöntötte a megjelenteket. Ezután szentmise következett, amit Márfi Gyula érsek tartott, melyen az egyházmegye papjai is részt vettek. A mise alatt az érsek megáldotta és felszentelte az iskola új tornacsarnokát, aminek a neve Boldog II. János Pál pápa lett.

A csarnok folyosóján, a pápa életéről kis kiállítást készítettek a diákok és a tanárok. Az udvaron a hittanosok számára meghirdetett rajzpályázatokat tekinthették meg a kedves vendégeink.

A szentmise után, a kinti pályán tanár-kispap labdarúgó-mérkőzés volt. Közben, a csarnokban és az udvaron, a találkozó résztvevői kipróbálhatták magukat különböző sportjátékokban: labdajátékok, sorversenyek, floorball, íjászat, baranta, ping-pong ill. kosárlabda.

Akinek kedve volt, a kézműves foglalkozásokon, melyet szilági pedagógusok tartottak, különböző kis tárgyakat, ajándékokat csinálhatott. Itt készültek a gyöngyből fűzött kereszték, aranszínű díszgyertyák, origami lepkék, kinyitható virágok, rafiából ajtódíszek és csuhéból készült csigák. Az idősebbek, a Szentírásból választhattak egy-egy részletet, melyet egy köre kellett felírniuk, amit másnak jó tanácsként adtak tovább, ők maguk pedig húzhattak más által írott kövek közül.

A találkozó végén eredményhirdetés volt, melyen rengeteg díjat (könyveket, okleveleket, emléklapokat) osztottak ki a megjelent hittanos gyerekek között.

Reméljük, minden kedves vendégünk jól érezte nálunk magát és gazdag élményekkel tért haza.

szöveg és fotók: Szántó Diána

Jutalom-kirándulás ministránsoknak!

Mi lehet nagyobb jutalom a gyerekeknek, sőt a gyermek-lelkű felnőtteknek is, mint hogy meglátogassanak egy olyan helyet, amely tele van kalanddal, mesebeli szereplőkkel, és ahol kedvükre válogathatnak a különböző fantáziát és ügyességet kívánó attrakciók között?

Ilyen hely a Fertő tó közelében kialakított Mesepark, amely Ausztria legnagyobb szabadidőparkja. Június 7-én, pénteken ide indult 25 Szilágyi-iskolás gyerek, felnőtt kísérővel. László Dezső plébános atya ezzel kívánta elismerni azoknak a tanulónak a munkáját, akik rendszeresen végeznek oltárszolgálatot a Regina Mundi-templomban tartott szentmiséken.

A gyerekek lelkesen vetették be magukat a meseparkba. Kaptak térképet, amely eligazította őket, hol találják a különböző helyszíneket, például az elvársolt meseerdőt, ahol a németül tudók hallgathatták az izgalmas történeteket – többek között – Holle anyóról, Hófehérkéről, vagy igazi traktort vezetve, keresztül-kasul bejárhatták a gazdasági udvart, ahol háziállatokkal ismerkedhettek és szép, rendezett kerteket és veteményeket csodálhattak meg. Meglovagolhattak malacokat (nem igazit), kacsacsónakokba ülhettek, de a nagyobb

izgalmakra vágyók vízi körhintában szeltek a hullámokat, vagy krokodilhajóval csúszhattak le a magasból. Sokan alaposan átáztak, de a ragyogó napsütésben hamar megszáradt mindenki.

A legbátrabbak felkapaszkodtak az éteri magasságokban száguldozó hullámvasútra is; a nagy izgalmat és megpróbáltatást jelezte a fent repülő sikoltása.

A sok élmény közepette be lehetett térni éhséget és szomjat csillapítani különböző finomságokat kínáló helyekre, mindenki megtalálhatta a kedvére valót.

A nap végére kissé elfáradt, de boldog gyerekcsapat szállt be a buszba. Mindenki egész nap nagyon pontosan és fegyelmezetten viselkedett, dicséretet érdemel az egész csoport.

Dezső atya kérdésére, ismét eljönnek-e, határozott igen volt a válasz.

Köszönjük Dezső atyának az ötletet és a meghívást, Léner-Pintér Sárának pedig a kifogástalan szervezői munkát.

szöveg és fotó: Demény Anna

A Dunánál

A rakodópart alsó kövén ült a költő – legalább is így írta A Dunánál című versében, József Attila valamikor 1935 táján –, és nézte, hogy úszik el a dinnyehéj. Amely talán tíz méterrel följebb került a vízbe, vagy talán sok-sok kilométerről hozták a habok. De mi mindent hozott és vitt már magával ez a folyó, amely „múlt, jelen s jövő”, és amelynek „egymást ölelik lágy” – máskor meg egymást űzik vad – „hullámai”...

Magyarország ütőere a Duna, átfolyik a szíven, lüktetése nélkül elképzelhetetlen volna az élet ezen a tájon. Hozza és adja, ami táplál, és viszi, ami káros; de hozhat és hoz ártalmat is, és olykor elragadja, azt is, amire pedig feltétlen szükségünk volna. Szeretjük és féljük is ezt a nyugodt és szeszélyes hatalmas erőt, amelyet lehet bölcsen használni, de súlyos következmények nélkül nem lehet ostobán kihasználni, amelyet védenünk, és amely ellen olykor védekezünk is kell, amellyel évezredek óta él együtt az ember ezen a tájon.

Ilyesmiken tűnődöm – de nem a rakodópart alsó kövén, ahol magam is szeretek olykor elüldögdélni, hanem az árvízi híreket, tudósításokat olvasva, nézve a tévé és az internet előtt. Hiszen az évszázad legnagyobb áradása tört rá 2013 júniusának első napjaiban az országra. – Mondhatnám, és igaz is volna, csakhogy... Csakhogy nem csupán Magyarországa, hanem Szlovákiára

is, és valamivel korábban Ausztriára és Németországra, napokon vagy éppen órákon belül pedig Szerbiára és Horvátországra, majd Romániára és Bulgáriára is... Szóval ne sajátítsuk ki magunknak a bajt sem. Fogalmazzunk korrekten, és gondolkodjunk távlatosan és tisztességesen: Európa második legnagyobb folyója, a 2850 kilométer hosszú Duna (melynek magyar szakasza mindössze 417 kilométer) lépett ki a medréből, fenyegetve családi otthonokat, természeti és épített értékeket, hatalmas erőfeszítésre készítve katasztrófavédelmi szakembereket, katonákat, javaikat védeni-menteni akaró polgárokat és a segítségükre siető önkéntesek sokaságát.

Amikor ezek a sorok íródnak, 1565 ember van kitelepítve veszélyeztetett otthonából, mostanáig kilencmillió-hatszáz ezer homokzsákkal igyekeztek gátat vetni az árnak – és ezek csak a magyarországi adatok. Mert tudnunk kell: a folyó fölöttünk lévő szakaszán ugyanilyen erőfeszítéssel dolgoztak, de talán kevesebb szerencsével, hiszen ott halottai is voltak az áradásnak. És kemény küzdelemnek néznek elébe azok is, akiket csak mostanság ér el a hatalmas víztömeg. Reggel mondja a honvédelmi miniszter, hogy ezer magyar katona segít majd a védekezésben Szerbiában. Jó ezt hallani, még ha tudjuk is, hogy nyilván szerepe van ebben a délvidéki magyarokért érzett felelősségnek is. Meg, mint hallom, annak is, hogy a felszín adottságai miatt, ha a határon túl szakad a gát, akkor a pusztító víz egy része magyarországi területre zúdulna vissza.

Milyen jó ez az árvíz! – mert például gondolkodóba ejt. Arról is, hogy másokon segítve magunkon is segítünk. Sokszor csak együtt, a másik javait védelmezve óvhatjuk meg a magunk értékeit is. Hogy az önzés olykor azonos lehet az önfeladással, az önpusztítással. – Sokan értették meg ezt, akik mentek, kérték a lapátot, hogy tölthessék a homokzsákokat, erősíthessék a gátakat, segíthessenek az életmentő kitelepítéseknél. De segí-

tett az is, aki a legkritikusabb napokra befogadott egy családot, aki ételt és forró teát vitt a mentésben dolgozóknak. A hatalmas víz nyomására nemcsak a talajvíz buzgott fel sok helyen a folyó mentén, hanem a szolidaritás is.

A múlt hét végén bennem is feltört a vágy, hogy kimenjek a főváros talán legvesélyeztetettebb részére, a Római partra. De mikor fölálltam az asztalom mellől, rettentő fájdalom nyilallt belém. A testem figyelmeztetett arra, amiről olyan szívesen megfedkeznek: hogy rossz derekammal három percig se bírnám már a lapátolást és a homokzsákcipelést. Tudomásul kellettennem, csak hátráltatnám, nem pedig segíteném a munkát. Álltam görnyedten, az asztal lapjára támaszkodva, a feleségem hozta az ilyenkor szokásos fájdalomcsillapítót. És óvatosan megkérdezte: nem bánám-e, ha befogadnánk egy hétre egy vidéki fiatalasszonyt? Nem, nem az ár öntötte ki az otthonából, hanem másfél éves kislánya szívét operálják a házunkkal majdnem szemközti kardiológiai intézetben, és így, egész nap vele lehetne... Én lepődtem meg a legjobban, hogy azonnal beleegyeztem. Alíz napok óta itt lakik nálunk, ma különösen izgalmas nap elé nézünk mindannyian: ma operálják Pankát, a kislányát.

Budapestnél már apad. A Duna – ezt súgja az ember hite, ezt erősíti tapasztalata is – idővel visszatér a medrébe. De jó volna, ha a sok víz egy részét valamiképpen itt tudnánk tartani, hiszen jöhet még aszály is. És jó volna, ha a felbuzgott szolidaritásból is megmaradna valamennyi mindannyiunkban. Mert reméljük, tényleg súlyosabb bajok, tragédiák nélkül levonul az ár, hazatérhetnek a kitelepítettek; mert reméljük, Panka műtétje sikerül, és fellélegezve visszatérhetnek édesanyjával Győr melletti otthonukba. De annyi minden jöhet és jön is még... Jó volna, ha nem szabadulnánk meg sietve a bennünk feltört segítőkészségtől, szolidaritástól, emberségtől.

Kipke Tamás

Legyen minden hozzá forduló fontos a lelkipásztor számára!

Június 14-én Márfi Gyula veszprémi érsek pappá szentelte Laposa Norbert, Tódor Szabolcs és Aradi László diakónust.

Érsek atya emlékeztette a szentelendőket, hogy meg kell tanulniuk együtt sírni a sírókkal és együtt örülni az örvendezőkkel. Érezzék mindig nagyon közel magukhoz az értünk szenvedett, értünk síró és velünk örvendező Krisztust, mert nélküle nem lehetünk igazán boldogok. Fontos, hogy mindennap szenteljenek időt az imádságra, a Jézussal való bensőséges találkozásra. S ha magányosnak érzik magukat, Hozzá forduljanak, az Örök Baráthoz, a végtelen szeretethez, vele osszák meg az örömeiket és bánatukat. Ez mindig erőt ad a nehézségekben. Ne zárjanak ki senkit a szívükből, minden ember, aki hozzájuk fordul, legyen fontos a számukra! Ne vessék meg azokat, akik a vallási ismeretekben járatlanok! Amikor pedig gyóntatnak, tegyék azt a maguk, meg a gyónó emberek üdvösségéért is. S amikor maguk is gyónnak, tartsanak bűnbánatot mindig azért is, hogy olyan lelkipásztorok legyenek, akinek tiszta a szíve, akinek a liturgikus szolgálata nem produkció, nem szereplés, hanem őszinte szolgálat, tanúságtétel és imádság – zárta gondolatait az érsek.

A szentelés szertartásában felhang-

Fotó: Zachár Zsolt

zott a szentelő püspök imádsága: „Állj mellettünk, Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten! Az emberi méltóság szerzője te vagy, és te vagy minden kegyelem kiosztója, általad áll fenn a mindenség, mert te vagy szilárd alapja. Add meg e szolgálóknak, kérünk, mindenható Atyánk, az áldozópapi méltóságot, és újítsd meg szívük mélyén a szentség Lelkét, hogy tőled, Istentől kapják meg a papságnak ezt a második rendjét, életük pedig legyen az erények példája.”

A szentelendőik ígérete, fogadalma után pedig felhangzott a Mindenszen-

tek litániája. A papjelöltek leborultak a földre, és az egybegyűlt közösség imádkozott fölöttük, értük. Majd a szentelő püspök kezét a szentelendőik fejére téve mondott imát értük s a papság tagjai követték őt. Beöltözés után az érsek megkenté kezüket krizmával, s átadta nekik szolgálataiknak liturgikus eszközeit. Végül a szentmiseáldozattal zárult a szertartás, melynek végén a szentelendőik nevében Aradi László mondott köszönetet szemináriumi tanáraiknak, paptestvéreiknek, családtagjaiknak és mindenkinek, aki segítette őket a papi hivatásba való eljutásukban.

Egyházközségünk számos híve vett részt imáival a papszentelésen, mivel egyikük, Laposa Norbert szinte családtagnak számít nálunk. Nyári lelkipásztori gyakorlatát több ízben templomunkban töltötte, de jó néhányszor végzett oltárszolgálatot és mondott szentbeszédet a vasárnapi, olykor hétköznapi szentmiseken is. Emlékezetes sokunk számára, amikor a hivatások világnapján beszélt nekünk az életéről, és beavatott minket hivatásának kialakulásába és megerősödésébe. Útkeresésének őszinte feltárásával mindnyájunkban igaz szimpátiát, szeretetet keltett. Az pedig még a jövő titka, vajon hány fiatalember lelkében sikerült felébresztenie a hivatást a saját példájával, tanúságtételével.

Fotó: Zachár Zsolt

Fotó: Zachár Zsolt

A jó Isten vezesse Norbi atyát lelki-pásztori útján, mi pedig gyakran foglaljuk őt imáinkba, hogy leendő híveinek igaz segítőtje, Istennek méltó szolgálója legyen!

Demény Anna

ÚJMISE

**Norbert atya július 7-én
11 órakor mutat be újmisét
templomunkban,
amikor újmisés áldásban
részesíti a megjelent híveket.**

Június 16-án, a 9 órakor tartotta Dezső atya a Botev és a Simonyi általános iskola hittanosainak hálaadó szentmiséjét. A hitoktatók, Dobosné Burján Adrienn és Vasi István, ekkor osztották ki a hittanos bizonyítványokat is.

Fotó: Zachár Zsolt

Fotó: Zachár Zsolt

ZARÁNDOKLAT ALSÓSZENTIVÁNRA

Máriát dicsérni hívek jöjjetek!

A Szent Kristóf zarándok-kör 2013. július 13-án, szombaton Magyarország első Fatimai kegyhelyére látogat. A búcsúi szentmisét bemutatja Szeleczy Csaba, aki a szentmise végén újmisés áldást ad.

Indulás: reggel 6:45 órakor a volt VMK parkolójából (Dózsa Gy u. 2).

Részvételi díj: 2 500 Ft

Jelentkezni lehet:

Babóczkyné Szőke Editnél
(06-20/39-88-645)

**Szeretettel várjuk zarándok
testvéreinket!**

Fotó: Zachár Zsolt

ZARÁNDOKLAT A HIT ÉVÉBEN

A Regina Mundi Plébánia zárandoklatot szervez 2013. szeptember 15-től 22-ig.

Róma: Vatikáni látogatás, pápai audiencia.

Nápoly: Szent Gennario Vércsoda, körmenet és ünnepség.

Pompei: Az eltemetett város.

Orvieto: Bazilika.

Jelentkezni lehet a templom sekrestyéjében vagy a plébánia-hivatalban

személyesen: Veszprém, Dózsa Gy. u. 9.

Jelentkezési előleg a szállásfoglalásra 150 EUR.

Útiköltség kb. 170–180 ezer forint,

mely a belépődíjakat nem tartalmazza

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
júl. 14.	MTörv 30,10-14	Kol 1,15-20	Lk 10,25-37
júl. 21.	Ter 18,1-10a	Kol 1,24-28	Lk 10,38-42
júl. 23.	Ter 18,20-32	Kol 2,12-14	Lk 11,1-13
aug. 4.	Préd 1,2; 2,21-23	Kol 3,1-5.9-11	Lk 12,13-21
aug. 11.	Bölcs 18,6-9	Zsid 11,1-2.8-19	Lk 12,32-48
aug. 15.	Jel 11,19a; 12,1-6a.10	1Kor 15,20-26	Lk 1,39-56
aug. 18.	Jer 38,4-6.8-10	Zsid 12,1-4	Lk 12,49-53
aug. 20.	Péld 4,10-15.18-27	Ef 4,17-24	Mt 7, 24-29
aug. 25.	Iz 66,18-21	Zsid 12,5-7.11-13	Lk 13,22-30
sept. 1.	Sir 3,17-18.20.28-29	Zsid 12,18-19.22-24a	Lk 14,1.7-14

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai júliusra:

Általános: (Ifjúsági világnap) Hogy az ifjúság világnapja, amely Brazíliában folyik, arra serkentse a keresztyén fiatalokat, hogy az evangélium tanítványi- és misszionáriusai-á váljanak.

Missziós: Hogy az egész ázsiai világrészen a kapuk nyitva álljanak az evangélium hirdetőinek.

Az imaapostolság szándékai augusztusra:

Általános: Hogy szülők és nevelők segítsék az új nemzedékeket, hogy becsületes lelkiismerettel és elvekhez hű élettel növekedjenek.

Missziós: Hogy az afrikai földrész részegyházai, az evangéliumhirdetéshez hűségesen, előmozdítsák a béke és az igazságosság építését.

Július 7-én 11 órakor **Laposa Norbert atya újmisét** mutat be templomunkban.

Július 11-én **Szent Benedek** apátnak, Európa fővédőszentjének az ünnepe.

Július 16-án **Kármelhegyi Boldogasszony** emléknapja.

Július 18-án **Szent Hedvig** királynő emléknapja.

Július 23-án **Szent Brigitta** szerzetesnőnek, Európa társvédőszentjének az ünnepe.

Július 24-én **Árpád-házi Szent Kinga** szűz, szerzetesnő emléknapja.

Július 25-én **Szent Jakab** apostol ünnepe.

Július 26-án főegyházmegyénkben **Szent Annát**, főegyházmegyénk védőszentjét ünnepeljük.

Július 31-én **Loyolai Szent Ignác** áldozópapnak, a jezsuita rend megalapítójának emléknapja.

Augusztus 6-án **Urunk színeváltozásának** az ünnepe.

Augusztus 9-én a keresztről nevezett **Szent Terézia Benedikta** (Edit Stein) szűz és vértanú, Európa társvédőszentjének az ünnepe.

Augusztus 10-én **Szent Lőrinc** diakónus és vértanú ünnepe.

Augusztus 15-én Szűz Mária mennybevételeének az ünnepe (**Nagyboldogasszony**). **Kötelező ünnep!**

Augusztus 20-án **Szent István királynak**, Magyarország fővédőszentjének az ünnepe.

Augusztus 24-én **Szent Bertalan** apostol ünnepe.

Augusztus 28-án tartják a **terménybetakarítási hálaadást**.

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Hanich Réka május 26-án, Bohus Levente Mátyás június 9-én, Veres Nóra június 9-én, Szalay Bálint Zoltán június 16-án, Schreier Virág Vivien június 23-án.

...mert szentségi házasságot kötöttek: Ihász Lajos Dániel és Dukay Gréta Krisztina június 1-jén.

...mert az örök hazába költöztek: Kerekes Józsefné Kovács Mária (87 éves) június 10-én, Török Árpádné Somfalvi Jolán (89 éves) június 10-én, Kernya István (84 éves) június 11-én, Sándorfiné Bozsóki Hajnalka (64 éves) június 17-én, id. Koválcsik Mihály (87 éves) június 21-én, Óhegyi Lászlóné Strenner Magdolna június 26-án.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Tel.: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,

Kreschka Miklós, Szelindi Annamária

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzárta: minden hónap 20-án